

دستور جلسات			ردیف
نتیجه بررسی		گزارشات	
تصویب نشد	تصویب شد		
	✓	<p>لایحه تجارت (دفتر دوم)</p> <p>ماده ۴۰۴- برات دهنده، ظهرنویس، یا ضامن می تواند، عنداللزوم، شخصی را برای قبول یا پرداخت معین کند.</p> <p>برات می تواند مطابق شرایط آتی به وسیله شخص مذکور به نفع هریک از مسؤولان سند قبول یا پرداخت گردد.</p> <p>شخص مذکور می تواند ثالث، هریک از امضاء کنندگان سند یا برات گیری باشد که برات را نکول کرده است.</p> <p>شخص مذکور باید ظرف مدت دو روز از تاریخ نکول یا عدم پرداخت اختاری دال بر تمایل خود به مداخله را به مسؤول سندی که به نفع او تعهد نموده است، ارسال کند. در صورت عدم رعایت این مهلت، شخص مذکور مسؤول خسارات وارد شده بر اثر تقصیر خود است، اما این خسارت نمی تواند بیش از مبلغ برات تعیین شود.</p> <p>بند دوم- مداخله برای قبول</p> <p>ماده ۴۰۵- در تمام مواردی که برای دارنده برات قابل ارائه برای قبول، پیش از سررسید، حق رجوع وجود دارد، قبول با مداخله دیگری امکان پذیر است.</p> <p>اگر در متن برات شخصی برای قبول آن در محل پرداخت به هنگام ضرورت معین شده باشد، دارنده نمی تواند حق رجوع خود را علیه شخص تعیین کننده و ظهرنویسان پس از او اعمال نماید، مگر اینکه برات به شخص مذکور ارائه شده و نکول وی از طریق واخواست رسمیت یافته باشد.</p> <p>در موارد دیگر مداخله، دارنده می تواند قبول از این طریق را رد کند. با وجود این، اگر دارنده چنین قبولی را بپذیرد، حق رجوع پیش از سررسید علیه شخص ذی نفع و ظهرنویسان پس از وی ساقط می گردد.</p> <p>ماده ۴۰۶- قبول با مداخله دیگری در برات درج می شود و به امضای مداخله کننده می رسد.</p> <p>در قبول از طریق مداخله نام شخصی که مداخله به نفع او انجام شده است، قید و در صورت عدم ذکر، این قبول برای برات دهنده محسوب می شود.</p>	۱

ماده ۷۰- قبول کننده از طریق مداخله در مقابل دارنده و ظهرنویسان پس از ذی نفع همانند شخص اخیر مسؤولیت دارد.

ماده ۷۰- علی رغم أخذ قبول به طریق مداخله، شخص ذی نفع و اشخاص دیگری که در برابر او مسؤولیت دارند می توانند از دارنده سند درخواست نمایند در ازای پرداخت مبلغ مذکور در ماده (۳۹۲) این قانون، اصل برات، واخواست نامه و رسید صورتحساب دریافت شده را، در صورت وجود، مسترد کند.

ماده ۸۰- بند سوم: مداخله برای پرداخت

ماده ۸۰- در تمام مواردی که دارنده در سررسید یا پیش از آن حق رجوع دارد، پرداخت از طریق مداخله می تواند انجام پذیرد.

پرداخت باید شامل تمام مبلغی باشد که به وسیله ذی نفع مداخله قابل پرداخت است. این پرداخت باید حداکثر تا فردای آخرین روز مهلت مقرر برای انجام واخواست عدم پرداخت به عمل آید.

ماده ۹۰- اگر برات توسط اشخاص ثالثی که اقامتگاه آنان در محل پرداخت است، قبول شود یا اشخاصی که اقامتگاه آنان در محل پرداخت است احتیاطاً برای پرداخت تعیین شده باشند، دارنده باید برات را به تمام آنان ارائه و در صورت لزوم حداکثر تا فردای آخرین روز مجاز برای انجام واخواست، واخواست عدم پرداخت انجام دهد.

چنانچه واخواست عدم پرداخت در مهلت مذکور انجام نشود، مسؤولی که شخصی را احتیاطاً برای پرداخت به هنگام ضرورت معین نموده است یا مسؤولی که برات به حساب او قبول شده است و ظهرنویسان بعدی بریء الذمه می شوند.

ماده ۱۰- دارنده ای که پرداخت به وسیله ثالث را رد می کند، به مسؤولانی که با تحقق پرداخت بریء الذمه می شوند، حق رجوع ندارد.

ماده ۱۱- پرداخت به وسیله ثالث باید با در متن برات رسید و نام شخصی که پرداخت مبلغ به حساب وی صورت گرفته است، قید گردد. در صورت عدم ذکر این موضوع پرداخت از طرف برات دهنده محسوب است.

اصل برات و واخواست عدم پرداخت، در صورت انجام، باید به شخصی که وجه سند را با مداخله پرداخته است، تسلیم شود.

ماده ۱۲- شخص ثالث، پس از پرداخت، دارای کلیه حقوق ناشی از برات علیه مسؤول ذی نفع پرداخت و تمام اشخاصی است که نسبت به شخص اخیر به موجب برات مسؤولیت دارند. با وجود این، پرداخت کننده نمی تواند برات را مجدداً ظهرنویسی نماید.

ظهرنویسان پس از مسؤول ذی نفع پرداخت بریء الذمه می شوند.

در صورت وجود چند پیشنهاد پرداخت به

وسيله اشخاص ثالث، پيشنهادى مرجع است كه به موجب آن عدم زيارتقى از مسؤولان برات.

برى الذمه مى شونند. هر شخصى كه عالماً و عامداً برخلاف اين قاعده عمل نمايد، حق رجوع خود به آنهايى را كه با پرداخت برات ذمه حاصل مى كردند، از دست مى دهد.

مبحث هشتم - واخواست

ماده ۱۳- واخواست در موارد زير انجام

مى شود:

۱- نكول

۲- عدم پرداخت

ماده ۱۴- انجام واخواست ضرورى است،

مگر در مواردى كه طبق مقررات اين قانون دارنده از انجام آن معاف شده باشد.

ماده ۱۵- حذف شد

ماده ۱۶- واخواست عدم پرداخت صرفاً

به وسيله اظهارنامه رسمى مخصوصى كه ظرف

مهلت مقرر مطابق مقررات اين قانون تنظيم

مى شود، به عمل مى آيد. اظهارنامه مذكور

واخواست نامه عدم پرداخت ناميده مى شود.

ماده ۱۷- اظهارنامه اى كه براى انجام

واخواست تنظيم مى شود بايد متضمن واژه

«واخواست نامه» و امر به پرداخت وجه برات باشد

و تصوير مصدق كامل برات با كلييه محتويات آن

اعم از قبول و ظهرويسى و ساير موارد به

اظهارنامه ضميمه شود.

ماده ۱۸- واخواست نامه به اشخاص زير

ابلاغ مى شود:

۱- برات گير

۲- اشخاصى كه احتياطاً در متن برات

براى پرداخت وجه معين شده اند.

۳- شخص ثالث قبول كننده برات

ماده ۱۹- واخواست نامه طبق مقررات آيين

دادرسى مدنى ابلاغ مى شود.

ماده ۲۰- چنانچه بانك به عنوان محل

پرداخت برات تعيين شده يا دارنده برات را براى

وصول وجه سند به بانك تسليم کرده باشد، بانك

مكلف است در صورت عدم پرداخت برات،

حداكثر ظرف مدت دو روز از سررسيد، به تقاضاى

دارنده برات، گواهينامه اى با محتويات زير صادر و

به وى تسليم كند. گواهينامه عدم پرداختى كه بانك

صادر مى كند، جايزين واخواست نامه عدم

پرداخت محسوب مى شود.

۱- مشخصات كامل برات

۲- نام برات دهنده

۳- هويت و نشانى كامل برات گير (صاحب

حساب)

۴- ميزان موجودى حساب در صورت عدم

۶- گواهی مطابقت یا عدم مطابقت امضاء برات گیر با نمونه امضاء یا مهر و امضای موجود در بانک، عندالاقضاء

۷- نام و نشانی کامل دارنده برات

۸- علت یا علل عدم پرداخت

تبصره ۱- چنانچه موجودی حساب برات گیر نزد بانک کمتر از مبلغ برات باشد، بانک مکلف است به تقاضای دارنده برات مبلغ موجود در حساب را در قبال درج این پرداخت بر روی برات و اخذ رسید پرداخت و گواهینامه عدم پرداخت را با تصریح به مبلغ پرداخت شده صادر کند.

تبصره ۲- چنانچه اخذ قبول برات نیز به بانک موکول شده باشد، بانک مکلف است در صورت نکول برات گواهینامه‌ای مشتمل بر بندهای (۱)، (۲)، (۳)، (۵) و (۷) این ماده صادر نماید.

گواهینامه نکولی که بانک صادر می‌کند، جایگزین واخواست نامه نکول محسوب می‌شود.

ماده ۴۲۱- بانک مکلف است نسخه دوم گواهینامه نکول یا عدم پرداخت را فوراً برای برات گیر ارسال کند. بانک مسؤول خسارات ناشی از خودداری از صدور گواهینامه نکول یا عدم پرداخت و یا صدور نادرست و ناقص آن یا عدم اطلاع به برات گیر است.

مبحث نهم - مفقود شدن برات

ماده ۴۲۲- در صورت مفقود شدن برات، به هر علت، دارنده آن می‌تواند به موجب اظهارنامه رسمی به هر یک از مسؤولان سند دستور عدم پرداخت و در صورت عدم قبول برات به برات گیر دستور عدم قبول دهد. این اظهارنامه علاوه بر نام برات دهنده و برات گیر و مبلغ و سررسید برات باید متضمن بیان نحوه تحصیل سند و علت فقدان آن باشد. در صورت تقاضای دارنده، هر یک از مسؤولان سند باید وی را برای ابلاغ دستور عدم پرداخت به مسؤول پیش از خود راهنمایی کند تا به برات دهنده برسد. هر یک از مسؤولان سند در صورت امتناع از راهنمایی دارنده، مسؤول پرداخت وجه برات و خساراتی است که بر دارنده برات مفقود وارد شده است. دستور دهنده مکلف است ظرف مدت یک هفته از ارسال اظهارنامه متضمن دستور عدم قبول یا پرداخت ادعای مفقود شدن برات را نزد دادگاه صالح در محل پرداخت وجه سند به موجب دادخواست علیه کلیه مسؤولان سند ثبت کند. این دادخواست باید به کلیه مسؤولان سند ابلاغ شود. در صورت عدم ثبت دادخواست مذکور ظرف مهلت مقرر، دستور عدم قبول یا پرداخت بلااثر می‌شود و دستور دهنده امکان صدور دستور مجدد نخواهد داشت.

ماده ۴۲۳- تا زمانی که سررسید برات

مفقود فرا نرسیده است، دارنده می‌تواند با اثبات تعلق برات، مفقود به خود و دادن تأمین مناسب به موجب دستور دادگاه از صادرکننده نسخه جایگزین مطالبه کند. صادرکننده سند جایگزین باید بر روی آن عبارت «نسخه جایگزین» را درج کند.

ماده ۴۴- دارنده برات مفقود برای تحصیل نسخه جایگزین می‌تواند به ظهرنویس پیش از خود رجوع کند. هر یک از ظهرنویسان نیز ملزم است دارنده برات مذکور را برای مراجعه به ظهرنویس پیش از خود راهنمایی کنند تا به برات‌دهنده برسد. هزینه این اقدامات بر عهده دارنده برات مفقود است. ظهرنویس در صورت امتناع از راهنمایی دارنده، مسؤول پرداخت وجه برات و خساراتی است که به دارنده برات مفقود وارد شده است.

ماده ۴۵- چنانچه سررسید برات مفقود شده فرارسیده باشد، دارنده فقط می‌تواند با اثبات تعلق برات مفقود به خود و دادن تأمین مناسب، به موجب دستور دادگاهی که ادعای فقدان سند نزد آن به ثبت رسیده است، پرداخت وجه برات را از مسؤولان سند مطالبه کند. در اجرای دستور مذکور، وجه برات بدو از برات‌گیر مطالبه می‌شود و چنانچه به هر علت وصول وجه برات از برات‌گیر ممکن نشود، این دستور علیه سایر مسؤولان سند قابل اجراء خواهد بود. چنانچه دارنده برات مفقود به یکی از مسؤولان سند دستور عدم پرداخت نداده و یا دادخواست ادعای فقدان سند را علیه وی ثبت نکرده و آن مسؤول به موجب این قانون وجه سند را پس از ارائه سند پرداخته باشد، بری‌الذمه می‌شود و کلیه حقوق ناشی از سند را به دست می‌آورد و می‌تواند به مسؤولان پیش از خود رجوع کند، حتی اگر به آنها دستور عدم پرداخت داده شده باشد.

ماده ۴۶- چنانچه هر یک از مسؤولان سند اطلاعات و مدارکی داشته باشد که می‌تواند مالکیت شخص مدعی فقدان سند بر آن را اثبات کند، وی ملزم به ارائه اطلاعات و مدارک مذکور است و در صورت تخلف مسؤول خسارت وارد شده می‌باشند.

ماده ۴۷- اگر دارنده برات مفقود تأمین موضوع مواد (۴۳) یا (۴۵) این قانون را تسلیم نکند، سه سال پس از سررسید و با اثبات تعلق برات مفقود به خود و بدون دادن تأمین می‌تواند پرداخت وجه برات را به موجب حکم دادگاه از قبول‌کننده یا برات‌دهنده‌ای که برات او قبول نشده است، مطالبه کند. در هر حال، دارنده پس از اثبات تعلق برات مفقود به خود می‌تواند از دادگاه تقاضا کند که شخص مذکور وجه سند را در صورتی که حال باشد، به فوریت و در صورتی که

مؤجل باشد، پس از انقضای أجل، به صندوق دادگستری سپارده و بدین صورت پرداخت وجه

تودیع شده به دارنده منوط به سپردن تأمین یا گذشتن سه سال از سررسید سند است.

ماده ۴۲۸- چنانچه پس از گذشت سه سال از سررسید برات مفقود مبلغ آن به طور رسمی مطالبه یا در مورد آن اقامه دعوا نشود، دارنده نمی تواند از حیث تعهد براتی به مسؤولان سند رجوع کند. پس از گذشت مهلت مذکور، از تأمین موضوع مواد (۴۲۳) یا (۴۲۵) این قانون به درخواست تأمین دهنده فوراً رفع اثر می شود.

ماده ۴۲۹- اگر پیش از مهلت تعیین شده در ماده (۴۲۸) این قانون سند ارائه شود، متعهد سند باید ارائه کننده سند را به دادگاهی که ادعای فقدان سند نزد آن به ثبت رسیده است، دلالت کند. در صورت رجوع ارائه کننده سند به دادگاه مذکور، دادگاه به مدعی فقدان سند اخطار می کند که دعوای خود را نزد همان دادگاه علیه ارائه کننده سند اقامه کند. در غیر این صورت، ادعای فقدان سند بلااثر است و ارائه کننده می تواند وجه سند را از کلیه مسؤولان آن مطالبه نماید.

ماده ۴۳۰- هرگاه ادعای شخصی که به موجب ماده (۴۲۲) این قانون دستور عدم پرداخت داده است، بلااثر شود، هریک از متعهدان سند مکلف به پرداخت وجه آن هستند و شخصی که دستور عدم پرداخت داده است مکلف به جبران خسارات وارد شده به دارنده است و در صورت علم به بلاوجه بودن دستور عدم پرداخت به جزای نقدی معادل نصف مبلغ مندرج در سند محکوم می شود.

ماده ۴۳۱- در هر حال، اگر ارائه کننده سند به تشخیص دادگاه تأمین کافی بدهد، دادگاه دستور پرداخت وجه سند را صادر می کند و مسؤولان سند مکلف به پرداخت وجه برات به وی هستند، مشروط بر اینکه وجه سند به موجب مقررات این مبحث به دارنده برات مفقود پرداخت نشده باشد. هرگاه ادعای شخصی که به موجب ماده (۴۲۲) این قانون دستور عدم پرداخت داده است، بلااثر شود، از تأمین مذکور فوراً رفع اثر می شود.

ماده ۴۳۲- مبدأ محاسبه خسارت تأخیر پرداخت در مورد سند مفقود روز ارائه تأمین است.

مبحث دهم - قوانین خارجی

ماده ۴۳۳- اهلیت شخص برای تعهد در برات تابع قانون دولت متبوع او است. اگر قانون دولت متبوع او قانون دولت دیگری را در موضوع صالح بداند، قانون اخیر مورد اجرا قرار خواهد گرفت. با وجود این، شخصی که مطابق قانون حاکم محجور باشد، اگر سند را در سرزمین کشوری

امضاء نموده است که برابر مقررات آن واجد اهلیت لازم است. تعهد او معتبر است.

ماده ۴۳۴- شرایط شکلی تعهدات براتی تابع قانون دولتی است که تعهد مذکور در سرزمین آن شکل گرفته است. با وجود این، اگر انجام یک تعهد مطابق مقررات مذکور معتبر نبوده، ولی با مقررات کشور محل تعهد بعدی هماهنگ باشد، صرف عدم رعایت شرایط شکلی تعهد مذکور بر اساس قانون حاکم، به اعتبار تعهد بعدی خدشه‌ای وارد نمی‌کند.

ماده ۴۳۵- آثار تعهدات قبول‌کننده برات یا متعهد سفته بر اساس قانون محل پرداخت این اسناد معین می‌گردد. آثار امضای دیگر متعهدان سند، تابع قانون دولتی است که امضاهای مذکور در سرزمین آن انجام شده است.

ماده ۴۳۶- مهلت مقرر برای اعمال حق رجوع در مورد همه امضاهای مندرج در سند بر اساس قانون محل تنظیم سند، معین می‌شود.

ماده ۴۳۷- انتقال یا عدم انتقال محل برات با صدور سند تابع قانون محل تنظیم سند است.

ماده ۴۳۸- امکان قبول جزئی و پرداخت جزئی تابع قانون دولت محل پرداخت وجه سند است.

ماده ۴۳۹- شکل وخواست، مهلت‌های وخواست، تشریفات لازم جهت اجرا یا تأمین خواسته تابع قوانین دولتی است که وخواست یا عمل حقوقی مورد نظر باید در قلمرو آن انجام گیرد.

ماده ۴۴۰- ترتیبات مقرر در صورت فقدان یا سرقت برات تابع قانون دولت محل پرداخت برات است.

مبحث یازدهم - سایر مقررات

ماده ۴۴۱- نحوه محاسبه کلیه مهلت‌ها و مواعد مقرر در این کتاب تابع مقررات آیین دادرسی مدنی و کلیه اظهارهای مقرر شده در مقررات این کتاب متناسب با وسایل ارتباطی در دسترس و با توجه به اوضاع و احوال قابل انجام است، مگر بر خلاف آن تصریح شده باشد.

ماده ۴۴۲- عنوان دادگاه در این کتاب شامل هر مرجع صالح برای رسیدگی به دعوا یا دیوان دآوری نیز می‌شود.

ماده ۴۴۳- هرگاه چند شخص از مسؤولان برات ورشکسته شوند، دارنده برات می‌تواند در هر یک از هیأت‌های بستانکاران یا در تمام آنها برای وصول تمام طلب خود شامل وجه برات، خسارت تأخیر و هزینه‌های قانونی داخل شود تا طلب خود را به طور کامل وصول کند. مدیر تصفیه هیچ‌یک از ورشکستگان نمی‌تواند برای وجهی که به دارنده مذکور پرداخت می‌شود به مدیر تصفیه ورشکسته دیگری که دارنده بابت آن سند در هیأت بستانکاران وی وارد شده است رجوع کند، مگر

اینکه مجموع مبالغی که از اموال همه ورشکستگان به دارنده تخصیص می‌یابد بیش از میزان طلب او باشد. در این صورت مبالغ تخصیص یافته مازاد، به ترتیب، جزء دارایی آخرین شخصی محسوب می‌گردد که بابت این سند به ورشکسته مذکور حق رجوع دارد.

تبصره - مفاد این ماده در مورد ورشکستگی اشخاص متعددی که در ایفای یک تعهد مسؤولیت تضامنی دارند مجری است.

فصل دوم - سفته

ماده ۴۴۴ - سند سفته باید متضمن موارد

زیر باشد:

۱- قید کلمه «سفته» بر روی آن.

۲- تعهد بی قید و شرط به پرداخت مبلغی

معین

۳- نام شخصی که مبلغ باید در وجه و یا به

حواله کرد او پرداخت شود (دارنده سفته)

۴- تاریخ صدور، به روز و ماه و سال

۵- محل صدور

۶- سررسید پرداخت

۷- محل پرداخت

۸- امضاء صادرکننده (متعهد)

ماده ۴۴۵ - چنانچه به موجب قرارداد میان

بانک و صادرکننده، وجه سفته از محل حساب

متعلق به صادرکننده قابل پرداخت باشد بانک به

عنوان محل پرداخت قابل تعیین است. در این

صورت باید نشانی شعبه بانک و شماره حساب در

سفته قید شود.

ماده ۴۴۶ - سررسید سفته فقط می‌تواند به

تاریخ معین (به روز، ماه و سال) یا عندالمطالبه

باشد.

ماده ۴۴۷ - در صورتی که سفته مطابق ماده

(۴۴۴) این قانون تنظیم نشده باشد، مشمول

مقررات راجع به سفته نیست مگر در موارد زیر:

۱- عدم تعیین سررسید سفته که در این

صورت سفته عندالمطالبه تلقی می‌شود.

۲- عدم تعیین مکان پرداخت وجه سفته که

در این صورت محل صدور سفته محل پرداخت و

اقامتگاه صادرکننده تلقی می‌شود.

۳- عدم تعیین محل صدور سفته که در این

صورت محل مذکور در مقابل نام متعهد

(صادرکننده)، محل صدور سند به حساب می‌آید.

ماده ۴۴۸ - سفته ممکن است به حساب

شخص ثالث صادر شود. چنانچه سفته دارای امضاء

صادرکننده، ولی فاقد برخی از موارد مذکور در

ماده (۴۴۴) این قانون باشد و سپس به وسیله

متصرف بعدی سفته تکمیل شود، اعتبار سفته را

دارد. با وجود این، چنانچه سفته به نحوی غیر از

توافق پیشین طرفین تکمیل شود، عدم رعایت

چنین توافقی علیه دارنده سند مسموع نیست، مگر

اینکه شخص اخیر سفته را با سوء نیت تحصیل

نموده و باید تحصیل آن تقصیر سنگین مرتکب

شده باشد.

ماده ۴۴۹- دولت مکلف است ظرف مدت سه سال پس از لازم الاجراء شدن این قانون زیرساختهای لازم برای صدور و گردش سفته الکترونیک را ایجاد نماید، به نحوی که امکان هویت سنجی و احراز اصالت هویت صادرکننده سفته، ظهرنویسان، ضامنان آنان و دریافت کننده وجه سفته فراهم باشد و از صدور، ظهرنویسی و ضمانت سفته به وسیله اشخاص ممنوع معامله ممانعت به عمل آید. سفته الکترونیک در حکم سند لازم الاجراء است. پس از اجرائی شدن سامانه مذکور صدور، ظهرنویسی یا ضمانت سفته خارج از سامانه الکترونیک موضوع این ماده مشمول مقررات راجع به سفته نخواهد بود.

ماده ۴۵۰- در موارد سکوت این فصل، مقررات راجع به برات تا حدی که با ماهیت سفته در تعارض نباشد، اجرامی گردد.

فصل سوم- چک

ماده ۴۵۱- سند چک باید متضمن موارد زیر باشد و با یک شناسه یکتا در سامانه یکپارچه صدور چک نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران صادر شود:

۱- قید کلمه چک؛

۲- نام صاحب حساب و عندالافتضاء

نماینده یا نمایندگان او؛

۳- نام و شماره حساب شخصی که مبلغ

باید در وجه و یا به حواله کرد او پرداخت شود؛

۴- نام، شناسه و نشانی شعبه بانک؛

۵- شماره حسابی که چک از آن صادر

می شود؛

۶- تاریخ چک.

ماده ۴۵۲- هر گونه ظهرنویسی چک توسط

دارنده یا ضمانت آن حسب مورد صرفاً با ثبت

هویت منتقل الیه و شماره حساب وی، وکیل در

وصول، وثیقه گیرنده و شماره حساب وی یا ضامن

برای همان شناسه یکتای چک در سامانه مذکور در

ماده (۴۵۱) این قانون محقق می گردد. همچنین

عنداللزوم هر گونه شرط قابل درج در چک مانند

شرط عدم انتقال یا شرط تحدید مسؤولیت با درج

در سامانه مذکور محقق می شود. چک نمی تواند

در وجه حامل صادر یا ظهرنویسی شود.

ماده ۴۵۳- صادرکننده چک باید نسخه

کاغذی چک را که حاوی موارد مذکور در ماده

(۴۵۱) این قانون است، امضاء کند و به دارنده

تحویل دهد. نسخه کاغذی چک صرفاً به عنوان

رسید صدور چک در سامانه یکپارچه صدور چک

محسوب می شود و در هر حال صرفاً اطلاعات

مندرج در سامانه مذکور ملاک عمل خواهد بود.

		ماده ۴۵۴ - ۴۵۵: ارجاع به کمیسیون ماده ۴۸۶ - پس از لازم الاجراء شدن این	
		کتاب مواد (۲۲۳) تا (۳۳۴) قانون تجارت مصوب ۱۳۱۱/۲/۱۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی و ماده (۲۳) قانون صدور چک مصوب ۱۳۵۵/۴/۱۶ با اصلاحات و الحاقات بعدی نسخ می گردد. مقررات این کتاب از تاریخ ۱۴۰۱/۱/۱ لازم الاجراء می شود	
	✓	درخواست اولویت برای بررسی طرح استفساریه بند ۷ ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور	۲

ب:

سخنرانان جلسه		
ردیف	شهر	نام
۱	تفت	کمال دهقانی
۲	فلاورجان	ناصر موسوی لارگانی
۳	میاندواب	همایون هاشمی
۴	اردبیل	رضا کریمی
۵	شیراز	مسعود رضایی

امور مجلس